

ניגון שלבי של המשפט

לשון שלבי משפטית
על לשון המשפט

שאלה ראשונה

האם יש הבדל בין המשפט המורכב למשפט הפשוט?
האם יש הבדל בין המשפט המורכב למשפט המורכב?

א. כאשר התנאים המצויים במשפט הם משפטים של העצם, שניתן למצוא אותם באמצעות כלים המיושמים במשפטים, למרות המצאה הישנה, באמצעות הסתמך הנצק, והתעשה שיקוף שיקולי המצאה. תחבירה. המצוי ישנה גיבור באמצעות כמה כלים ציקיים: אחריה מותאם המשפט. במשך בה המצוי הוא ארסטוטלי דרך משקף תחבירה ומתאם למקום אחרת של התחבירה. המשפט המורכב מוקדם האלף של. כך גם בהתאמה גומא שנק היתום של האדם הסביב שנקדם. גמון נק היתום שמתאם למצב ארסטוטלי. תחבירה. דיקונים הוא קטנים קיחום המשפט של אחת-עליו. המבויינה בולגריה, ולכן נעזר אולם.

ד. דהנחה כי לכל מצוי של אחד של אמצעי דהנחה (לדוג סטנדרט דהנחה) אמור להיות סטנדרט לסיורי דגמן שווה 100, ליוסי דגמן שווה 50, אך יחיד נוסף יוג לאט בה עולם לו יורה). באחריות מותאם השיקול לו ישנה, שדין כל מצוי שניתן ושקול ארסטוטלי דהנחה יוקדם את האלף שלו, ופי כך יוקדם אף האלף דהנחה. למפי משטר של הפלג-מכיון שיש סטנדרט התנאים של אדם סקור, והכלל נעמקף לכלפי, הדי שמכיון שלא כל אדם גמון אהאפס הסביב, דהנחה קדימה הסטנדרט לא גמון נכונם כלל מקרה, אלא אם קדימה הסטנדרט לשונה, דהנחה. כל אדם גמון (סטנדרט...), לכן עדיף משטר של אחת המצב ככה.

א. אם קט המשפט מחייב טושים בהסדר העצם, הדי שמספר של אחת-מצוי יודע שהוא מחייב 'היה תים-או יוג מתנן האמתי או פתור - אמצעים בהנחה שהתחבירה (הנחיה) מכיון שכתב בשאלה שהממצא הפיזי שווה לעצם האמיתי, והשיקול של המצוי לו ישנה - כי הוא לא יודע איפה הוא יטול, והוא יעדיף למקום אהאפס שלו גרן העלמם מהסדיו. המשטר של הפלג-מכיון שיש יוג בקור למפי התנאים המצוי (שלו מענייך אמון באותו), לכאורה אם דהנחה למפי קדימה סטנדרט התנאים של האדם הסביב הוא כלל מתאם למצאה ישנה, שיק, המצוי אדם למפי הסדר

על אף העצם - כי אם נסדרה הסדיו, ולא קדימה וביקור הסטנדרט

הדי המקיים מתאם העצם דהנחה, ומתאם (כאן שדוקטור קופר) מתאם העצם של המצוי שווה, ולכן בהתנאים שלו לא ישנה. כל העצם. הכלל של המשפט המורכב.

3. אם כן, גם מנצחים אחרים אומצקים סגור נצקוח, תכי באיזה הענין קטנו
 ב. ג. נכנס משהו נוסף במשפיע על ההתנהלות. המשותף בעי אמתל אה
 הנצקים הפוסטצילוס להתנהו האופן ללא יצי תחרה. אם לפי תפנו אה לפי
 אולם ב-2 חמיקחיס אלתר העק עקר האפס הפטי המצוק-קטני ב. ג. ס, וספור
 ה ותקרה אלתר העק נשאר (צביון הנצקים צבוקיס, רק שנה לא מנצבים (גיס מהם), לכ
 מסופ של דבר אלתר העק תכלה אלתר, משום שמעיק הפוסטצילאי. ואם אהטנדיט ההתנהלות
 שלו אלתר העק של ואלו של דתס יי-אין הפנמה העק ב. ג. ס, וספור.

ה. מנצח המנחה שאם נשנו אה אהו (פציו לא יתו יורג גרע, אלא ימשי' כן. ג. ס, מנצקים
 לגוס פציוס. הלא התקרה ביקאו לגוצאה עילה (בימרוק לנצקים לעקטה סטפוט האתול
 שימקס אהתאלור התקרה), תוא כול עקרה של גבי' עק, ותפצי יהיו פי-2. (ה)
 - תוספו עמן מתנין אה כמה תוגעיל עס סודה תפציו-חוסך אה אלתר העק של ה מצוק
 ל' ה' אה אלתר העק התקרה ממלכו אה חצרים למצב סקו המצוק שוקל אה
 שיקולי התקרה ומפני אה ^{אלה} על העק.

(18)

שאלה שנייה

10. במקרה קו גאומטרי גרושה השעה (מבני לקבוק יעילת תקומת). תצויר לאו יקדים
 וצאון "סוף עיצובי, ויתכב עד ברור הנמנים, משום שחוא יודע שיש סיכוי של גרס
 שפעל ביר הקפה ילכה לרופר אוו המעה, ולכן מתלה הנצק שלוניאס הוא מציא הולטואו
 (הסומלר מ"א: 5000 - , ומתלה הנצק שלו איי שחוא הוציא אלום מ"א-0, מה שחוא, מאמן, יצביל.

המתיר החצי ייקעס לסי מתלה תרואה, מטוון ביבוא שיש גלפד השעה- ב גרס מתמקרים
 (החלצה יגסל) (סי סל) ביר הקפה שלוו מעונין לשלם, אך לא לקס לרופ...), ולכן המתיר החלצי
 ח"מ לחוא עקום מ-אסס שעה סלוג ת"צוה סקור תצויר איך נמך מתלה תרואה סקור
 קעל ביר הקפה שתיא (מטוון שאעו יודעים סד-גוס החלצה אפר קטות, יהי מתלה
 תלוח עקור סעל ביר הקפה תוא קק מתקרה ב תוא יחויי מתעסקרה, לכן חישוק

המתלה צריך להיכשור אך המעקור שעה שחוא יחויי אואסל א-אסס קומסקור
~~שחוא יחויי קסג~~ גלוי הקרופה השקה כק תצויר לקוח סליו סוכן (שאלוי לא יחואו עקובה
 אחרת), ולכן המתיר צריך להיוג ^{קרוי יוג} ~~הוא~~ מתלה תרואה של קעל ביר הקפה סגס
 מתמקרים ~~שחוא יחויי קסג~~ כק מתקרים בתס יחויי.

איאל = אסס * 0.4 + אסס * 0.6

לכן חישוק מתלה תרואה שלוו צריך להיוג:
 מתחלצה שיקויים כק קרואו
 יוג מואסל, יהי שמתיר ינאס בין אסס ל-אסס, כחשיר היא מקפס תחואו או גופיטן
 של תצויר, ולכן יוג קרוי ל-אסל (גלוי קכח המתקרה של הוצבוק).

(Handwritten notes and scribbles on the right margin)

לקוחות - רגבי כתב דפול וקוחותים, ואולי זה ילכו קצת יותר מ-3 סמלים, אבל קשה זה ינסו קפויג...

ד. אם הוצדדים יתנסו להמיל גרסה של פיצוי ציפיה קמצה בקונקס,

מכיוון שהצדדי רוצה להמיל את הרווח שלו - והוא יודע שאהרווח הוא שטח

הצדדי מקנה הוא יקום הייסול מקום, ולפיכך יוציא פתור הוצאה של יצור הציור. ותחילת הרווח של קצת קוד הקפה הוא: $0.5 \cdot 0 = 0.5 \cdot 0.3 \cdot 200 + 0.2 \cdot 100$

ולפיכך, טווח התחילים יהיה בין -45א - 4אס, כאשר תמחיר יטה לכיוון

ה-45א (כמובן תלוי בכח המיקוח של קצת קוד הקפה, ובפיל של הוצדדים)

קצת קוד הקפה יעלה לפר את תחומה במקרה של הוצדדים (שטח הרווחים מן אהרווח של

הצדדי סמלית וסדר אסו של הפסגמל, ולא אה לא תמחיר החציו), ולקיים ק-2 חמקיס האותרים (שטח הרווחים).

ה' היסודי הקרהג תלוי בהתלה הרווח מהססקה שהיא - ותחילת הרווח שהצדדי פתור

עליו הציור שלו. ~~שטח הרווחים שהצדדי יעלה לפר את תחומה במקרה של הוצדדים (שטח הרווחים מן אהרווח של הצדדי סמלית וסדר אסו של הפסגמל, ולא אה לא תמחיר החציו), ולקיים ק-2 חמקיס האותרים (שטח הרווחים).~~

כאשר הציור יוציא הוצאה הסמלית ותחילת הרווח תהיה: (פיצוי קיום)

~~$0.2(100-50) + 0.3(200-50) + 0.5 \cdot 0 = 52.5$~~

כאשר הציור יוציא עליו הסמלית ותחילת הרווח תהיה: (פיצוי הקפה)

$0.2(100-45) + 0.3(200-45) + 0.5 \cdot 0 = 52.5$

התוצר היסודי מקחנה חקרהג היא שהצדדי יוציא הוצאה הסמלית

(מתחילת הרווח נמוכה יותר קמצה זה), לכן עדיף לפר להמיל תמונה השבה יעלה

כדי שהצדדי יאמיל צורה הוצאה יעלה לפר הוצאה הסמלית.

אזמקם קצת עדיף לפר להמיל מספר משפטי של פיצוי קיום שהיא לפר יעלה לפר הוצאה הסמלית

תעיס אזר מלון שמקנה תה נכס לפר המשמתי של הוצאה הסמלית, ומקחנה חקרהג

יעיל להפיר את תחומה קמצה קו לא יהיה שטחו לפר, ורק קמצים ~~הצדדי~~ תלתיים

האחרים לקיים אולם (משום שנק קמצים האחרים הרווח מהציור יתה לפר מלון הציור)

תרי שהפיר השבה לקיא אזמן למצב יעיל קצת מקחנה הסמלית

ואם מקחנה של קיום אלו השבה יעילים.

יפה מ/א

גובה וקציקה מתנה!!

45